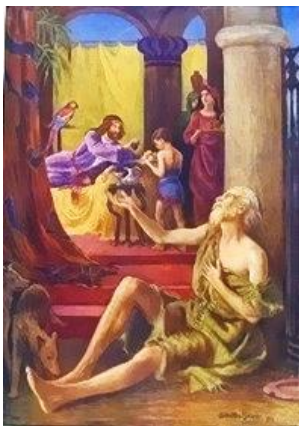


**Evangelij: V večnosti ima vse drugačno vrednost**



**Lk 16,19 31**

Tisti čas je Jezus rekel farizejem: <sup>19</sup> »Živel je bogataš. Oblačil se je v škrlat in dragoceno tkanino ter se dan na dan sijajno gostil. <sup>20</sup> Pri njegovih vratih pa je ležal revež, ki mu je bilo ime Lazar in je imel polno ran po telesu. <sup>21</sup> Rad bi se najedel tega, kar je padalo z bogataševe mize, pa so le psi prihajali in lizali njegove rane. <sup>22</sup> Revež je umrl in angeli so ga odnesli v Abrahamovo naročje. Tudi bogataš je umrl in so ga pokopali. <sup>23</sup> In ko je v podzemlju trpel muke, je povzdignil oči in od daleč videl Abrahama in Lazarja v njegovem naročju. <sup>24</sup> Zaklical je: »Oče Abraham,

usmili se me in pošlji Lazarja, da pomóči konec svojega prsta v vodo in mi ohladi jezik, kajti strašno trpim v tem plamenu.« <sup>25</sup> Abraham mu je rekel: »Otrok, spomni se, da si v življenju dobil svoje dobro, Lazar pa prav tako húdo; zdaj je on tukaj potolažen, ti pa trpiš. <sup>26</sup> Vrh tega je med nami in vami velik prepad, tako da tisti, ki bi hoteli od tod priti k vam, ne morejo, pa tudi od tam se ne da priti k nam.« <sup>27</sup> Nato mu je bogataš rekel: »Prosim te torej, oče, da ga pošlješ v hišo mojega očeta. <sup>28</sup> Imam namreč pet bratov; naj jih posvari, da tudi oni ne pridejo v ta kraj mučenja!« <sup>29</sup> Abraham mu je dejal: »Imajo Mojzesa in preroke, té naj poslušajo!« <sup>30</sup> Bogataš pa mu je odvrnil: »Ne, oče Abraham, temveč če pride kdo od mrtvih k njim, se bodo spreobrnili.« <sup>31</sup> On pa mu je dejal: »Če ne poslušajo Mojzesa in prerokov, se ne bodo dali prepričati, četudi kdo vstane od mrtvih.« «

## **KO BOGATIN POSTANE REVEŽ**

"V zadnjih mesecih sem imel, žal, nekaj smrtnih primerov med svojimi sorodniki in prijatelji," piše Feliks J. Bister v Nedelji, verskem tedniku Slovencev na Koroškem. "Pokojni so bili verni ljudje. Cerkev jih je pospremila k 'zadnjemu počitku'. Razen ene izjeme se mi je zdelo, da je res vsega konec: Nihče, z duhovniki vred, ni napravil vtisa, da bi veroval v večno življenje, ki naj bi bilo cilj našega krščanskega prizadevanja na tem svetu."

Kadar nanese pogovor na življenje po smrti, večkrat slišimo reči: "Še nihče se ni vrnil z onega sveta! Bogve, ali je onstran sploh kaj?" Razne ankete odkrivajo, da je celo med verniki porazno visoko število takih, ki ne verujejo v posmrtno življenje, čeprav z usti izpovedujejo resnico o vstajenju in



večnem življenju vsakokrat, ko molijo apostolsko vero. Ta resnica ni zapisana samo v molitveni obrazec, temveč tudi globoko v človekovo srce, v njegovo zahtevo po resnični pravičnosti. Dobro vemo, da je na tem svetu ni, torej mora biti nekje drugje – v svetu, kamor vstopimo, ko se izteče naše bivanje na zemlji. Svojo nevero v to usodno pomembno resnico ljudje opravičujejo kot bogatin iz današnjega evangelija: "Če bi kdo vstal od mrtvih, bi živeli drugače ..." Po ustih očaka Abrahama jim Bog odgovarja: "Če ne poslušajo Mojzesa in prerokov, se ne bodo dali prepričati, četudi kdo vstane od mrtvih!" Krščanska vera v vstajenje in večno življenje sloni na dejstvu, da je Kristus že vstal od mrtvih, in nam zagotavlja, da enaka veličastna usoda čaka vse, ki hodimo za njim.

Naslov današnjega evangeljskega odlomka se glasi "V večnosti ima vse drugačno vrednost". Božja beseda nas spodbuja, da življenje presojava pod vidikom večnosti. Gledano tako, marsikatera stvar, ki se nam zdi silno pomembna, izgubi svojo veljavo. Če je v nas kaj modrosti, začutimo, da je treba več pozornosti posvetiti tistim stvarem, ki imajo večno vrednost. Prizadevati si moramo za to, da svoje življenje tu napravimo "konvertibilno" za večno življenje. V tem kratkem času, ki nam je dan, moramo napraviti čim več dobrega in s tem "kriti obveznice", ki smo jih prejeli od Gospodarja. Na Božji borzi imajo "delnice" čisto drugačno vrednost kot, denimo, na borzi v New Yorku ali Londonu. Tisti, ki velja za bogatina, je morebiti velik revež.

## NAŠ DUŠNI PASTIR

Na Slomškovem spomeniku pred mariborsko stolnico piše: »Anton Martin Slomšek - prvi mariborski škof, narodni buditelj, vzgojitelj, pisec«. Lahko bi še dodali: ustanovitelj slovenske ljudske šole, začetnik visokega šolskega študija v Mariboru, apostol ekumenizma ali dela za edinosti med kristjani,

prenovitelj verskega in duhovnega življenja, soustvarjalec slovenskem kulture ... Vsi ti naslovi povedo o njem le delček. Če rečemo, da je bil dušni pastir, pa zajamemo v eni besedi Slomška v celoti. Dobri pastirje za Slomška ikona, po kateri je oblikoval svojo duhovniško in svetniško osebnost. To je deblo, iz katerega rastejo veje njegovega poslanstva.

Kot dušni pastirje imel pred očmi slovenskega človeka svojega časa z vsemi vrlinami in slabostmi, pod čisto določenimi duhovnimi, idejnimi in ideološkimi vplivi. Spričo osebnega duhovnega življenja in poglobljenosti v Kristusovo osebnost je znal prisluhniti temu človeku in njegovim potrebam. V tem je čutil živ versko-vzgojni in



pastoralni izziv: utrditi v slovenskem človeku nadnaravnega človeka - Božjega otroka, ki v vsaki situaciji misli, sodi in ravna v skladu z lučjo svojega razuma, ki ga razsvetljuje Kristus s svojim naukom, zgledom in milostjo.

Kot dušni pastir je hotel vzgojiti slovenskega človeka za »dobrega državljana« v tostranskem življenju in za »dobrega nebeščana« v poveličanju. Dober državljan mu pomeni človeka, ki se trudi za poplemenitnje svojega življenja, za prave, po krščanskih načetih urejene odnose v družini, župniji, narodu in sploh v družbi. Dober nebeščan pa mu pomeni človeka, ki v sebi obnavlja Božjo podobo, skratka oblikuje v sebi samega Kristusa.

V tem smislu se razodene Slomškov lik v celoti. Na izredno bogastvo milosti, ki mu je bila dana, je odgovoril velikodušno, brez vseh zadržkov, z veliko notranjo svobodo. V njem ni nič zapletenega, zavrtega, nič zamorjenega, nobene grenke upornosti. On je jasen in svoboden, pokončen, sončen in čist.

Takšna je tudi njegova slovenska zavest, ki si jo je oblikoval ob materi (Mariji Zorko), ob kaplanu, poznejšem župniku Jakobu Prašnikarju in gimnazijskem profe-sorju Antonu Zupančiču. Materin jezik mu je Božji dar, ki ga ne sme nihče zavreči. To je jezik, v katerem se je pogovarjal z Bogom, jezik poštenih in vernih Slovencev, jezik, ki je varoval slovenski narod pred zmotami nemškega sveta.

Blaženi Slomšek je človek notranje svobode. Ni se uklanjal pred pritiski javnosti, ni sledil slepo in pasivno javnemu mnenju, kaj mislijo ljudje o njem in njegovih delih, ampak je vse spremljal z določene kritične razdalje in objektivno presojal. Pred seboj je imel jasen cilj in ga je ne glede na nasprotovanja dosledno uresničeval. Iz te notranje trdnosti in poguma, krščanskega junaštva izhajajo vsa njegova dela: tečajji slovenskega jezika v celovškem bogoslovju, duhovna in verska prenova župnij in škofije, ustanavljanje šol, Mohorjeve družbe, molitvenega občestva ali bratovščine sv. Cirila in Metoda, skratka vsa dela do tistega največjega zgodovinskega in preroškega, ki se ga spominjamo vsako leto - do prenosa škofijskega sedeža v Maribor.

Vse to razodeva, da je bil blaženi škof Slomšek mož besed in dejanj. Cerkev med slovenskim ljudstvom je gradil na skali, ne na pesku. Tudi hišo slovenske kulture in dom verskih, duhovnih, moralnih, narodnostnih vrednot ter trdnjavo slovenske zavesti, samobitnosti, samostojnosti, skratka vse je s svojimi deli postavil na trdno skalo. Četudi so privrščafi nasprotni idejni valovi in vetrovi, ideološki nalivi in vplivi, je njegovo delo za Božje kraljestvo v slovenskem narodu ostalo neporušeno.

Takšen je bil naš blaženi škof Slomšek, zvest svojemu narodu, zvest sveti Cerkvi, zvest svojemu cilju - večni domovini. Iz te zvestobe je rasla njegova osebnost in svetost.

*Franc Kramberger upokojeni mariborski nadškof.*

## **SLOMŠKOVA NEDELJA**

Danes je Slomškova nedelja. Osrednje slavje te nedelje bo v župniji Bl. Antona Martina Slomška v Košakah v Mariboru ob 15. uri.

## NAŠI RAJNI

Umrla je Frančiška Nunčič iz Sladke Gore. Pogrebna sveta maša s pogrebom bo danes, v nedeljo ob 15. uri. Spomnimo se je v molitvi.

## OKTOBER – MESEC ROŽNEGA VENCA

Mesec oktober nas vabi k molitvi rožnega venca doma in v cerkvi. Povabljeni pred sveto mašo k molitvi rožnega venca v cerkev.

## VEROUK

V tem tednu je reden verouk. Veroučenci 8. in 9. razreda imajo verouk v petek ob 16.30 uri.

## ČIŠČENJE IN KRAŠENJE ŽUPNIJSKE CERKVE

V tem tednu skrbijo za župnijsko cerkev in okolico verniki iz Sladke Gore in Pečice.

<b>25. NEDELJA MED LETOM</b>			
Ponedeljek 26.9.2016	<b>sv. Kozma in Damijan</b> mučenca	8.00	za † Marijo Lisec
Torek 27.9.2016	<b>sv. Vincencij Pavelski</b> duhovnik	8.00	<b>Lemberg:</b> za † Milana Žaberl
Sreda 28.9.2016	<b>sv. Venčeslav</b> mučenec		
Četrtek 29.9.2016	<b>sv. Mihael, Gabrijel in Rafael</b>	18.00	za † Frančiško Nunčič, 8. dan
Petek 30.9.2016	<b>sv. Hieronim</b> duhovnik	8.00	za † Tilčko Pernek
Sobota 1.10.2016	<b>sv. Terezija Deteta Jezusa</b> devica	8.00	za † Franca Javornik (obl), sorodnike za † dva Mihaela in Marijo Kamplet (obl)
Nedelja 2.10.2016	<b>27. NEDELJA MED LETOM</b> <b>Angeli varuhi</b>	8.30 10.30	<b>Lemberg:</b> za † Slavkota, Terezijo in Franca Hajnšek, Danico Čebular (obl) <b>Sladka Gora:</b> za † Zinko Šmid, starše Drame, Štefana in Angelo, sina Toneta

Naslov: [www.sladkagora.com](http://www.sladkagora.com), Župnija Sladka Gora, 3240 Šmarje pri Jelšah,  
tel. 03/582-11-32 ali 041/265-740, Odgovarja Tadej Linasi, župnik in dekan